

vizionista Liga elnöke. Olvasóköre a román középosztály, az intellektuelek és a hadsereg köréből regrutálódik. Az Universul a Curentul-lal együtt (ez utóbbi lap a „Plebiscitul Românesc“ c. állandó ankét-rovatán keresztül) kampányt folytat a kisebbségieknek állami és nagyvállalati pozícióban való alkalmazása ellen. Ámbár antiszemita, Blank Aristide bankár pro-diktatura cikkei helyet találnak benne. Ha jelenleg a demokráciát igenli, ezt csak azért, mert ma a francia külpolitikával ellentétes beállítottságú diktatúrától tart. Az utóbbi időben egyre nagyobb befolyásra tesz szert. Külföldi hírszolgálat dolgában úgy az Adevarul, mint az Universul és a Curentul kielégítők.

Minden román politikai pártnak megvan a maga lapja és éppen a pártok megszaporodása képezi a napilapok megszaporodásának főokát. A liberálisok a Viitorul-t adják ki, vidéki lapjaiktól eltekintve; a nemzeti-parasztpárt a Clujon megjelenő párthivatalos Patria-t (itt jelenik meg a România Nouă is) és tömeglapjukat, a Dreptatea-t, Ordinea-t, stb. Averescu marsallnak az Indreptarea a lapja. Goga a Țara Noastră-t adja ki, Iorga a Neamul Românesc-et. Az Epoca a konzervatív párt, a Socialismul a szocdem párt, az Apărarea Națională a L. A. N. C. (Cuza antiszemita pártjának) közlönye.

Külön említendők az 1 leies „népujságok“. Ez az ujságfajta, ollózott híreivel, szerelmi-rabló- és baleset-riportjaival, — erdélyi import. Román multjuk 1—2 éves, számuk máris hét. A műveletlen munkás- és kispolgár tömegek körében meglepően el vannak terjedve. Ennek főoka a munkássajtó hiányán kívül a tömegek növekvő hírszükséglete. Amellett, hogy kitünő üzleteket csinál ez a ponyvujság, egyuttal a népbefolyásolás leghatásosabb eszköze. Olcsósága révén a legzélesebb tömegek között terjesztkedhet. Kivételt képez közöttük a szintén 1 leies F a c l a, amely jó hírszolgálat mellett a fontosabb eseményeket többnyire helyes értékelésben részesíti.

Az igen fejlett és sokszínű román publicisztikáról egy más alkalommal emlékezünk meg.

(București)

Bálint István

A MAI NÉMETORSZAG NÉPESEDÉSI POLITIKAJÁT a születési kényszert fentartó törvény és a sterilizációs törvény jellemzi. Az első, amely rendkívüli mód megszigorítja az abortus-paragrafuszt és szigorú büntetésben részesíti a fogamzás elleni szerek használatát, a korlátlan szaporodást célozza s az expanzív, imperialisztikus háborús politika lecsapódása, amely abban a feudális eszmében hisz, hogy a mennyiség — a hatalom. A másik a sterilizációs törvény a kvalitásról akar gondoskodni s a nemes északi-német fajt megvédeni az elfajulástól s az alkalmatlant a szaporodástól távol tartani. A sterilizációs törvénnyel kapcsolatban elegendő annyit megjegyezni, ami minden törvénnyel kapcsolatban megemlíthető, nevezetesen: minden törvény értékét és értelmét az dönti el, hogy ki az a hatalom, mely a törvényt érvényre juttatja. A mai német hatalom kezében a sterilizációs törvény a legaggályosabb.

A mai német népesedéspolitikai antiszociális, antihumanista értelme még inkább kiderül, ha az előbbi két törvényt következményeiben tekintjük. A születéskényszer következményei a tőkés államokban épp elég ismertek. Elvitathatatlan szociál-higiéniái tény pl., hogy a születéskényszer következménye annak a lumpenproletáriátusnak az elszaporodása, amelynek sorából a krónikus bűnözők, alkoholisták s mindazon alacsonyabb értékűek kerülnek ki, akik az emberi nem egészséges fejlődését mindig veszélyeztették. A születési kényszer így annak a lumpenproletáriátusnak a széles szaporodásáról gondoskodik, amelyet azután a sterilizációs törvénnyel kell kiirtani. Gyakorlati következményeiben így fest a mai németek fajhigiéniája.

A nemi életet szabályozó mai német rendelkezések következményeit szintén könnyű áttekinteni. Az erkölcsi tisztaság betegesen túlzott keresése, a né-

ger táncok és jazz-muzsika elleni képmutatás, s az a minden családi hálószobába legszívesebben rendőrt állító morál, mely a családi fürdőket bezárja, a színházakat cenzurálja s a szexuális büntető- és házasság-jogot megszigorítja stb., mind egy elfajult szexus produktumai. Viszont ez az elfajult szexus ismét annak a társadalmi formának a következménye, amelynek nevelő intézete — a kaszárnya, kihasználási terepe — a gyár, oltára pedig a csatár. Alig kétséges, hogy az elfajult szexus terrorisztikus rendszabályai további mértéktelen elfajulást eredményeznek.

Ha már a szexusról beszélünk említsük meg, hogy a német fasizmus milyen álláspontot foglal el a lélektan legfontosabb segédtudományával, a szexológiával szemben. Természetesen ezt is „gleichschaltolták“. De hogyan? Pár hónappal ezelőtt történt, hogy Kretschmer, akinek jólismert a neve a testalkat és a karakter összefüggéséről szóló elmélete révén, visszalépett a Zeitschrift für Seelenkunde und für Seelenforschung szerkesztésétől. Az új szerkesztő (Jung) programjában kijelentette, hogy az új német pszichológia feltétlenül és kizárólag német tudomány kíván lenni. Ez a német tudomány görcsösen távol fogja tartani magát minden pszichológiai gondolkodástól, bár elismeri, hogy ahogy van néger, vagy más népi lélektan, úgy van egy zsidó lélektan is. A német lélektan ettől a tudománytól annál kevésbé hagyja magát befolyásolni, mert további fejlődésére biztos és szilárd alappal rendelkezik. Az új német lélektudomány és lélekkutatás e szilárd alapja — Hitler Adolf könyve: a Mein Kampf. Kétségtelenül: a zsidó, nevezzük nevén, a freudi lélektan nagyon sokat tanult a psychopatikusok írásaiból és egyéb szimptomáiból, a lélektan történetében azonban teljesen új jelenség, hogy egy lelkileg bizonyára terhelt szimptomái, valamely pszichológiának alapul és irányításul szolgáljanak.

A német fasizmus orvostudományi szempontból való megítélésére említsük meg, hogy az új német rendszer a kuruzslóknak nemcsak megengedte az orvosi gyakorlat üzését, hanem főiskolákat alapított újabb kuruzslók kiképzésére. A törvényesített kuruzslás bevezetésével Spengler proféciája valóra vált. A kuruzslók gyakorlata annak a szellemnek a megnyilvánulása, amelynek semmi köze a tudományhoz. Ez a szellem jelenik meg az elégetett könyvek füstjében s egyáltalán nem csodálatos, hogy azok, akik a máglyára ítélt könyveket körültáncolják, nem az orvosok tudományában, hanem a füstben megjelent szellemek gyógyítóerejében hisznek. Viszont kétségtelenül következettek: Hisz', akik a kampsókereszt varázserejében hisznek, azok joggal hihetnek a kuruzslók varázslataiban is.

(Budapest)

Totis Béla

AZ IRODALOM TEHETETLENSÉGE ÉS BEHÓDOLÁSA. Nemrég zajlott le a Pen-Klubok ezévi kongresszusa a skóciai Edinburgban, melyen harminc nemzet képviselőiben háromszáz író vett részt. Mint ismeretes a Klubok legfőbb célkitűzése: a béke s a megértés szellemének terjesztése, a műalkotás tiszteletbentartása s az író szabadságjogainak védelme. Az egész világra nehezedő reakció éveiben, természetesen, egyre-másra merülnek fel olyan jelenségek, amelyek a fenti célkitűzéseket teljes kudarccal fenyegetik. Ebben a helyzetben a Pen-Klubok — polgári összetételüknél és szellemiségük-nél fogva — csupán a jelenségek elleni tiltakozásra szorítkoznak, anélkül, hogy ezt, következetesen, a jelenségek társadalmi eredőire is kiterjesztenék. Ám a Pen-Klubok nem „politizálnak“... Így azután plátói tiltakozásaik minden esetben eredménytelenek, mint általában a társadalmi betegségek tüneti kezelése. Az idei kongresszuson Ernest Reymond, angol kiküldött a következő határozati javaslatot terjesztette elő: „A Pen-Klub mint az írás szabadságának hite nyugtalanul figyeli azokat a szüntelen kísérleteket, amelyek az írás szabadságjogait megszüktetni igyekeznek a társadalmi biztonság